

Pytania prejudycjalne

Przy dokonywaniu oceny, czy doszło do ustania ochrony lub pomocy ze strony UNRWA ⁽¹⁾ w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. a) zdanie drugie dyrektywy kwalifikacyjnej ⁽²⁾ względem zarejestrowanego przez UNRWA Palestyńczyka o statusie bezpaństwowca w zakresie wsparcia udzielanego osobom niepełnosprawnym:

1. Czy ocena ta ma charakter weryfikacji czysto historycznej, polegającej na zbadaniu okoliczności, które miały zmusić osobę występującą z wnioskiem do opuszczenia terenu, na którym działa UNRWA w momencie, w którym to uczyniła, czy też jest to również wybiegająca w przyszłość ocena *ex nunc*, dotycząca tego, czy osoba występująca w wnioskiem może obecnie skorzystać z tego rodzaju ochrony lub pomocy?
2. W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi, że ocena ta obejmuje wybiegającą w przyszłość ocenę, czy uzasadnione jest, by przez analogię opierać się na brzmieniu art. 11 dotyczącego ustania statusu, tak, aby w przypadku, gdy wnioskodawca może w odniesieniu do przeszłości wykazać uzasadniony powód, dla którego opuścił on teren działania UNRWA, ciężar dowodu w zakresie wykazania, że powód ten nie jest już aktualny, spoczywał na państwie członkowskim?
3. Czy aby zaistniały możliwe do uzasadnienia obiektywne względy przemawiające za wyjazdem takiej osoby, związane z zapewnieniem przez UNRWA ochrony i pomocy, konieczne jest wykazanie celowego spowodowania krzywdy lub pozbawienia pomocy (przez działanie lub zaniechanie) po stronie UNRWA lub państwa, na terytorium którego działa?
4. Czy istotne jest uwzględnienie pomocy świadczonej takim osobom przez podmioty społeczeństwa obywatelskiego, takie jak organizacje pozarządowe (NGO)?

⁽¹⁾ United Nations Relief and Works Association (Organizacja Narodów Zjednoczonych do Spraw Pomocy i Odbudowy).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych standardów dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub osób, które, z innych powodów, potrzebują ochrony międzynarodowej, oraz zakresu przyznanej ochrony (zwana dalej „dyrektywą kwalifikacyjną” lub „DK”) (Dz.U. 2004, L 304, s. 12, polskie wydanie specjalne: rozdział 19 Tom 007, s. 96–107).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře (Republika Czeska) w dniu 23 września 2020 r. – CityRail a.s./Správa železnic, státní organizace

(Sprawa C-453/20)

(2021/C 62/13)

Język postępowania: czeski

Sąd/ organ odsyłający

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře

Strony w postępowaniu głównym

Skarżąca: CityRail a.s.

Pozwana: Správa železnic, státní organizace

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy *miejsce załadunku i rozładunku w transporcie towarowym* wraz z związanym z nim torem stanowi część infrastruktury kolejowej w rozumieniu art. 3 pkt 3 dyrektywy 2012/34 ⁽¹⁾?
- 2) Czy zgodnie z dyrektywą 2012/34 zarządca infrastruktury może w dowolnym momencie zmienić na niekorzyść przewoźników wysokość opłat za korzystanie z infrastruktury kolejowej lub obiektów infrastruktury usługowej?
- 3) Czy zgodnie z art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dyrektywa 2012/34 jest wiążąca dla organizacji państwowej Správa železnic?

- 4) Czy zasady zawarte w regulaminie sieci można uznać za dyskryminujące w sytuacji, gdy są sprzeczne z takimi przepisami prawa Unii, do których przestrzegania zobowiązana jest Správa železnic?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (Dz.U. 2012, L 343, s. 32).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 4 listopada 2020 r. – A

(Sprawa C-577/20)

(2021/C 62/14)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: A.

Druga strona postępowania: Sosiaali- ja terveystieteiden valvonta

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy podstawowe swobody zagwarantowane w Traktacie o Unii Europejskiej i dyrektywę 2005/36/WE (¹) należy interpretować w ten sposób, że właściwy organ państwa przyjmującego jest zobowiązany zbadać prawo wnioskodawcy do wykonywania zawodu regulowanego na podstawie art. 45 i 49 TFUE i orzecznictwa w tym kontekście (w szczególności wyroki: 7 maja 1991 r., C-340/89 (²), Vlassopoulou, i z dnia 6 października 2015 r., C-298/14 (³), Brouillard), nawet gdyby art. 13 ust. 2 dyrektywy 2005/36/WE wprowadzał harmonizację warunków wykonywania zawodu regulowanego, w których państwo przyjmujące powinno zezwolić na wykonywanie zawodu wnioskodawcy posiadającemu dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji z państwa, w którym zawód ten nie jest regulowany, niespełniającemu jednak ustanowionego w tym przepisie dyrektywy wymogu wykonywania zawodu?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy prawo Unii – z uwzględnieniem rozważań w sprawie C-298/14, Brouillard (pkt 55 wyroku), dotyczących wyłącznych kryteriów oceny równoważności świadectw egzaminacyjnych – sprzeciwia się temu, by właściwy organ państwa przyjmującego w sytuacji takiej jak rozpatrywanej w niniejszym postępowaniu oparł swoją ocenę równoważności wykształcenia również na innych informacjach niż informacje o dokładnym programie i sposobie przeprowadzenia kształcenia uzyskane od organizatora kształcenia lub organów innego państwa członkowskiego?

(¹) Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. 2005, L 255, s. 2).

(²) Wyrok Trybunału z dnia 7 maja 1991 r. (C-340/89, Irène Vlassopoulou/Ministerium für Justiz, Bundes- und Europaangelegenheiten Baden-Württemberg, EU:C:1991:193).

(³) Wyrok Trybunału z dnia 6 października 2015 r. (C-298/14, Alain Laurent Brouillard/Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation, État belge EU:C:2015:652).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 17 listopada 2020 r. – EZ / Iberia Lineas Aereas de Espana, Sociedad Unipersonal

(Sprawa C-606/20)

(2021/C 62/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Düsseldorf